

ת"פ 57511/11/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 57511-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות גליל
נגד
נאשם פלוני ע"י ב"כ עוה"ד פארס כריים
נימוקי גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו 5 אישומים שעניינם אלימות במשפחה.

2. באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירות-

תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג- עבירה לפי סעיף 382(ג) + סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977

איומים- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977

על פי העובדות המפורטות באישום זה ביום 28.2.19 שכב הנאשם על שטיח הבית כשהוא תחת השפעת אלכוהול ושמע מוזיקה בעוצמה גבוהה. המתלוננת, אשתו באותם ימים, ניתקה את המוזיקה. הנאשם קם ובעט בבטנה, המתלוננת והבן נפלו. בעודה שוכבת על הרצפה חובקת את הבן, הנאשם הכה באגרוף לפניה, בעט בראשה, בגבה, בכתפיה וברגליה. המתלוננת בכתה וצעקה והנאשם משך אותה בשערה לחדר השינה וזרק אותה על המיטה. הילד נפל מידיה על המיטה. מיד לאחר מכן אמר לה מדוע אינה רוצה לשכב עמו והוריד את מכנסיה, המתלוננת הרימה אותם חזרה והנאשם תפס אותה ביד אחת וביד השנייה לחץ על צווארה וחנק אותה. המתלוננת צעקה שיחדל וניצלה רגע שיצא מן החדר על מנת לנעול את חדר השינה מבפנים ולהתקשר למשטרה. משחזר הנאשם והבחין כי הדלת נעולה, אמר לה לפתוח את הדלת וכי אם תנסה לעשות משהו, הוא יכניס אותה לקבר. כתוצאה מן המעשים נגרמו למתלוננת אודם ושריטות בצוואר, רגישות במישוש כתף שמאל ושוק ימין, אודם, נפיחות ושריטות בראש וכן דם ליד עינה.

3. באישום השני הורשע הנאשם בעבירת **תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג-** עבירה לפי סעיף 382(ג) + סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי המפורט באישום זה, כחודשיים לפני המתואר באישום הראשון, הרימה המתלוננת את הבן הקטין. הנאשם שאל מדוע הוא בוכה ודחף את המתלוננת, משך בשערות ראשה והכל כאשר הקטין בידיה.

4. באישום השלישי הורשע הנאשם בעבירת **תקיפה סתם של בן זוג**, עבירה לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי המפורט באישום זה, בתחילת שנת 2018, עת הייתה המתלוננת בשבועות האחרונים להריונה, לאחר שהנאשם שתה אלכוהול, ביקש ממנה כי תשכב עמו. המתלוננת השיבה כי אינה יכולה בשל בעיות רפואיות ובתגובה משך בשערות ראשה, ניסה לדפוק את ראשה במשענת המיטה. המתלוננת דחפה את הנאשם ממנה וקמה ואז שב ומשך בשערה והטיח את ראשה בקיר. המתלוננת רצה לכיוון דלת הכניסה, הנאשם רץ אחריה, משך בשערה והטיח את ראשה בדלת הכניסה. לאחר שניגשה לחלון כדי לצאת ממנו, הטיח את ראשה בחלון הסלון. המתלוננת ניסתה ללכת לכיוון הדלת המובילה לגג, אך הרגישה סחרחורת ונפלה על הרצפה. הנאשם שב וניגש אליה, משך בשערה והטיח את ראשה בידית הספה. המתלוננת דיממה ממצחה.

5. באישום הרביעי הורשע הנאשם בעבירות -

היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977

תקיפה סתם של בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי המפורט באישום זה, בתחילת שנת 2019 סטר הנאשם למתלוננת. המתלוננת ניגשה לחדר השינה ונעלה את הדלת. בבוקר יצאה המתלוננת מחדר השינה, הנאשם ניגש אליה ומשך בשערה והלין על כי השאירה אותו לישון בסלון כמו כלב בלי שמיכה. המתלוננת דחפה אותו במרפקה וברחה ממנו, הוא החל לרדוף אחריה כשהוא הופך שולחן ושובר שלט טלוויזיה ואגרטל. המתלוננת הצליחה להימלט לחדר השינה ולנעול את הדלת. בהמשך הגיעה אמה של המתלוננת, המתלוננת יצאה מחדר השינה וסיפרה לה כי הנאשם תקף אותה. הנאשם שמע זאת, היכה אותה בידיו ומשך בשערה עד אשר אמה הרחיקה אותו ממנה. כתוצאה מהאמור נגרמו לה שריטות בעורפה.

6. באישום החמישי הורשע הנאשם בעבירת **תקיפה סתם של בן זוג** - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי המפורט באישום זה, בקיץ 2018, בבית הורי המתלוננת סיפרה המתלוננת להוריה כי היא והנאשם היו אצל עורך דין לסדר חובות. בתגובה משך הנאשם בשערות ראשה של המתלוננת.

7. הנאשם הודה במסגרת הסדר דיוני וניתנה הכרעת דין ביום 20/2/22. במסגרת ההסדר הדיוני, הוסכם כי בטרם טיעונים לעונש יערך תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם אשר לא יחייב את הצדדים בטיעוניהם.

8. תסקיר ראשון בעניינו של הנאשם נערך ביום 12/9/22. במסגרת תסקיר זה ציין שירות המבחן, כי הנאשם אותה עת היה כבן 32, פרוד מן המתלוננת מאז 01/2020. הנאשם עבד שנים רבות בחברת "XXX" בתפקידים תפעוליים שונים. שירות המבחן מתאר כי הנאשם אמר בפניו כי לא הבין את מהות הסדר הטיעון וכי כתב האישום מגולל אירועים שלא התרחשו. אז הופסקה השיחה עמו על מנת לאפשר לו לקיים שיחה עם בא כוחו על פי בקשתו. לבקשת הסנגור תואמו עמו שתי פגישות נוספות אליהן לא התייצב.

שירות המבחן מסכם תסקירו עם המלצה להטלת ענישה הרתעתית בדמות מאסר בפועל.

9. לאחר הגשת תסקיר זה התקיימה ישיבת בית משפט, במסגרתה שב ושלל הנאשם כי הרביץ לאשתו. הדיון יצא להפסקה והסנגור ביקש כי דברי הנאשם יישמעו פעם נוספת הפעם בערבית. בדבריו בתרגום מהערבית אמר הנאשם "אני מבין את כתב האישום המתוקן, אני מודה בכתב האישום המתוקן, כל מה שכתוב בכתב האישום המתוקן נכון. מובהר כי מדובר בכתב אישום המתוקן. תגריד סואעד היא גרושתי. אני הרבצתי לה לפני הרבה זמן." הסנגור ביקש עריכת תסקיר משלים, המאשימה התנגדה והוריתי על עריכת תסקיר משלים לאור הדיון הממושך אשר נערך בפניי, אשר הצביע לכאורה על שינוי בעמדת הנאשם.

10. תסקיר שני של שירות המבחן נערך ביום 11/12/22. במסגרת תסקיר זה ציין שירות המבחן את הקושי שבלט בשיתוף הפעולה של ואת אופן התייצבותו לפגישות שנקבעו עמו כאשר לפגישה שניה התייצב כשנידף ממנו ריח של אלכוהול, ואישר כי שתה לשוכרה לפני הפגישה. שירות המבחן התרשם, כי קיימת בעיה בצריכה אלכוהול וכי הצהרותיו בדבר נכונות לשילוב בטיפול נעדרות בסיס אמתי לשינוי. שירות המבחן מעריך כי קיים סיכוי גבוה להישנות עבירות דומות וכן כי קיימת פרוגנוזה נמוכה לשיקום. לפיכך, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית ומעריך כי הטלת עונש הרתעתי בדמות מאסר מאחורי סורג ובריש תחדד עבור הנאשם את המחיר אותו עליו לשלם.

הערכים המוגנים

11. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של הזכות והחובה להגנה על שלומו של אדם בתוככי ביתו מבצרו, הזכות לחיים בשלווה ובכבוד ובביטחון והזכות למוגנות במסגרת התא המשפחתי. זכות זו מועצמת בתוך הבית והמשפחה, שם זכותו של האדם מוגברת לחיות בשקט ובשלווה לצד בני משפחתו. אישה זכאית שלא לחוש מורא מבעלה כי אם לחוש מוגנת לצדו ובטוחה. לא אחת עמדו בתי המשפט על חומרת ביצוע עבירות אלימות בתוככי המשפחה וחובתו של בית המשפט להילחם בתופעה על דרך החמרת הענישה, כדברי בית המשפט בע"פ 6758/07 פלוני נ. מדינת ישראל (11.10.07).

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבתות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצות של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם

להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

12. חומרת מעשי העבירה בענייננו נלמדת לאור ריבוי מעשי האלימות, מעשים הנפרשים על תקופה של כשנה, באירועים שונים, כאשר חלקם בנוכחות הבן הקטין, כאשר הקטין על ידיה של המתלוננת. הנאשם המשיך במעשי האלימות השונים על אף נסיונות המתלוננת להימלט ממנו, על אף שסגרה על עצמה את הדלת ואף כאשר בכתה או ביקשה שיחדל.

13. אין לקבוע כי למעשי הנאשם קדם תכנון. מדובר באירועים אשר חלקם, על פי העובדות בהן הודה, בוצעו על רקע שתיית האלכוהול. יחד עם זאת, חלק מהאירועים כמתואר באישום מס' 1 ובאישום מס' 4 הינם אירועים מתמשכים. יש לראות בחומרה רבה כי גם לאחר שהמתלוננת מבקשת להתנתק מן הנאשם, ללכת לחדר או לצאת מהבית, או אף נמצאת בנוכחות הוריה, אין הדבר מרתיע את הנאשם מלהמשיך ולתקוף אותה.

14. בעקבות מעשי הנאשם נגרם בחלק מהמקרים נזק ממשי למתלוננת, כמפורט בכתב האישום, באישומים מס' 1, 3 ו-4. אין ראיות באשר לנזק הנפשי אשר נגרם למתלוננת כתוצאה ממעשי האלימות, אך יש להניח כי מעשים כאלה אשר חוזרים ונשנים אינם מותירים אדם ללא חששות ופחדים.

15. באשר לנזק אשר יכול היה להיגרם, הרי הטחת ראשה של המתלוננת בקיר, בדלת או בחלון, או בכל מקום אחר בבית ובעיטות בטנה, יכול היה לגרום לנזקי גוף אף חמורים בהרבה.

16. הנאשם הוא הנושא הבלעדי באחריות להתרחשותן של העבירות.

17. יש להתייחס בנסיבות ביצוע העבירה גם למועד ביצוע העבירות. במקרה זה, בוצעו העבירות בתקופה שבין קיץ 2018 לסוף פברואר 2019. כתב האישום הוגש כשנה ו-9 חודשים לאחר ביצוע העבירות. הכרעת הדין, על בסיס ההסדר הדיוני והודאת הנאשם ניתנה ביום 20/2/22.

18. באשר להתמשכות ההליך, לשיבת ההקראה הופיע הנאשם ללא עורך דין. לשיבה שלאחר מכן התייצב עורך דין ללא הנאשם וביום 10/6/21 התקיימה הקראה והנאשם כפר בכתב האישום. נקבעה ישיבת תזכורת במעמד הצדדים, בה הודיעו כי הם מנהלים משא ומתן ומבקשים לקבוע לשיבה נוספת וכך גם היה בשתי ישיבות לאחר מכן. לבסוף, כאמור, התגבש ההסדר הדיוני.

התמשכות ההליך מאז הכרעת הדין ועד לטיעונים לעונש מפורטת בסעיפים המתייחסים לעיל לתסקירי שירות המבחן.

19. נמצא אם כן כי למעט עיכוב מסוים בהגשת כתב האישום, הרי שאין לנאשם אלא להלין על עצמו על

התמשכות ההליך והעובדה כי גזר הדין ניתן כארבע שנים לאחר ביצוע העבירות האחרונות בתיק.

20. המאשימה עותרת למתחם ענישה הכולל מאסר בפועל בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים. הסנגור מבקש להסתפק ולהטיל עונש מינימלי ללא רכיב מאסר בפועל.

21. המאשימה מפנה לפסיקה ובכלל זה-

ר.ע.פ. 7887/20, **עבד עבדין נ' מ"י**, שם קבע בית משפט השלום מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ביהמ"ש המחוי העלה המתחם ל-12 עד 36 חודשי מאסר בפועל והטיל 20 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה. באותו מקרה דובר גם כן על מכות, גרירה, השלכה על הספה, פגיעה בחזה של המתלוננת ועוד.

ר.ע.פ. 1536/20, **אלבז נ' מ"י**, שם מטיל ביהמ"ש 12 חודשי מאסר אשר ערעור ובר"ע נדחים. באותו מקרים מדובר גם כן במסכת אלימות ובכלל זה נטילת סכין ועצימתה למתלוננת.

ר.ע.פ. 6191/18, **בילאל דראושה נ' מ"י**, גם שם דובר במסכת אלימות אשר כללה בין היתר השלכת כיסאות, רדיפה אחי המתלוננת עם פטיש. ערעור על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הועמד בבית המשפט המחוזי על 6 חודשי מאסר בפועל. בר.ע. נדחתה.

ר.ע.פ. 3463/15, פלוני נ' מ"י, שם מסכת האלימות כללה הכאה בחגורה. הוטלו 10 חודשי מאסר. ערעור וברע, נדחו.

22. לעניות דעתי יש לקבוע מתחם ענישה המתחיל ב-8 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל. לצד המאסר יש להשית מאסר על תנאי והתחייבות.

23. אין להלום כי אלימות מתמשכת, משפילה בתוך תחומי המשפחה, כאשר אין למתלוננת לאן לברוח תסתיים במתחם ענישה שאינו כולל מאסר. ייתכן, ישנם מקרים בהם משיקולי שיקום ניתן לגזור דינו של נאשם מתחת למתחם זה. ישנם מקרים בהם הוא מתאים לרצות עבודות שירות, אולם המתחם צריך לכלול מאסר.

24. אמנם כפי שציינתי, הנאשם נושא בעיקר האחריות להתמשכותו של ההליך המשפטי, אך עדיין אין להתעלם מן העובדה כי העבירות בוצעו לפני תקופה העולה על ארבע שנים. אין בפרק זמן זה כדי למחוק ביצועו, אך אין להתעלם מתקופה זו בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה.

מקומו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

25. הנאשם כבן 33, נעדר עבר פלילי. הנאשם התגרש מן המתלוננת ונישא בשנית ביום 15/9/20 והינו אב לבן נוסף מנישואים החדשים.

26. הסנגור עותר לכך כי בית המשפט יימנע מאימוץ המלצות תסקיר שירות המבחן, ואף יורה לשירות המבחן לקבל את הנאשם לניסיון טיפולי למשך 4 חודשים. בית המשפט אינו יכול לכפות על שירות המבחן טיפול וודאי כי המפורט בתסקיר אינו מצדיק עריכת תסקיר שלישי בעניינו.

27. הסנגור מפנה לכך כי השמתו של הנאשם מאחורי סורג ובריאח תגרום להרס משפחתו, הרס נישואיו החדשים, חשש כבד לאבדן מקום עבודתו, פגיעה בבנו וביחסיו עם גרושתו. גם הנאשם בדבריו אומר כי הוא מצטער וזה קרה לו פעם בחיים.

28. העובדה כי הנאשם בחר לפתוח "דף חדש" בחייו וכי גזירת עונשו תשפיע גם על בת זוגו החדשה ובניו הקטינים מנישואיו הקודמים ומנישואיו החדשים, אינה יכולה במקרה זה להוות גורם מכריע שימנע שליחתו מאחורי סורג ובריאח, כאשר אין כל אופק שיקומי טיפולי. תסקיר שירות המבחן והתרשמותו מן הנאשם ברורים, לא מדובר בתסקיר אחד אלא בשניים ומפאת צנעת הפרט אפנה לשני התסקירים ולאופן התנהלותו והתייצבותו של הנאשם בפני שירות המבחן.

29. איני חושבת כי מדובר במקרה יחיד. מדובר בשרשרת מקרים הנפרשת על פני תקופה משמעותית והגם שנקבע לכולם מתחם ענישה אחד, הרי שלא מדובר במקרה יחיד.

30. על אף האמור לעיל, יש לקבוע את מקומו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה, בהתחשב בפרק הזמן שחלף, בהעדר עבר פלילי. יחד עם זאת, לעניות דעתי, לא ניתן לסטות לקולא ממתחם הענישה. מקובלת עלי אמירת שירות המבחן כי על הנאשם לחוש עונש מוחשי על מנת להבין את חומרת מעשיו.

31. בהתחשב בכל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם:

א. מאסר לתקופה של 8 חודשים.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 4/6/23, שעה 9:00, בבית המעצר קישון, כאשר הוא מצויד בתעודת זהות.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת איומים או היזק לרכוש במזיד, ויורשע עליה בדיון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות במשפחה, למעט איומים, ויורשע עליה בדיון.

ד. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪, להימנע מלעבור עבירת אלימות במשפחה בתוך 3 שנים מיום שחרורו. אם לא יצהיר היום על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 12 ימים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשפ"ג, 16 מאי 2023, בהעדר הצדדים.